23/01/2020

Ο πόνος είναι η γέφυρα για τη μεταμόρφωσή μας

/ Ορθόδοξες Προβολές

Στην πρώτη, μετά τις διακοπές των Χριστουγέννων και του νέου έτους διάλεξη – ομιλία της Σχολής Γονέων – Ανοιχτού Πανεπιστημίου Κατερίνης στο γνωστό χώρο του Πνευματικού Κέντρου Κατερίνης, τη Δευτέρα 20 Ιανουαρίου 2020, καλεσμένος ομιλητής ήταν ο Πρωτοπρεσβύτερος Χαράλαμπος Παπαδόπουλος (Λίβυος) της Ενορίας Αγίας Ειρήνης Πύργου Μονοφατσίου Ηρακλείου Κρήτης, που ανέπτυξε το πολύ ενδιαφέρον θέμα: «Ο πόνος είναι μέρος της εξέλιξής μας».

Ο π. Χαράλαμπος Παπαδόπουλος, αφού ευχαρίστησε τη Σχολή Γονέων και τον Πρόεδρό της, για την τιμητική πρόσκληση, όπως είπε, προς αυτόν, ξεκίνησε την ομιλία του και μεταξύ πολλών άλλων, με τη χαρακτηριστική ευφράδεια λόγου που τον διακρίνει, είπε και τα εξής:

“Εάν μπορέσεις στο καμίνι των δοκιμασιών σου να πεις ένα Δόξα σοι ο Θεός, ισοδυναμεί με 1000 κομποσχοίνια. Μοιάζει ο Θεός να είναι σιωπών…Δεν είναι, ο Θεός είναι αίσθησις, είναι γλυκύτατη χαρά!
Σε ευχαριστώ Θεέ μου που με κατέστρεψες τότε, για να βρω τον ευατόν μου αργότερα. Μην αναζητούμε Ζωή χωρίς προβλήματα γιατί απλά… δεν υπάρχει.
Πόσα μου έμαθε η αρρώστια στην Ζωή μου και με έσωσε…Άρχισα να εκτιμώ τα πάντα!

Ο πόνος είναι δομικό και βασικό στοιχείο της ζωής. Όμως γεννιούνται στον καθένα μας αγωνιώδη ερωτήματα όταν τον ζούμε. Γιατί σ’ εμένα; Γιατί στους δικούς μου ανθρώπους; Ο πόνος αποτελεί κοινή μοίρα των ανθρώπων. Αλλά σε κάποιους είναι ιδιαίτερα βαρύς. Όμως εδώ χρειάζεται η δύναμη και η καρτερία του ανθρώπου. Κι ακόμη, η δύναμή του να μετατρέψει το σκοτάδι σε φως, τον πόνο σε πνευματική λύτρωση. Για τον πόνο η Αγία Γραφή μας λέει ότι ο Θεός δεν θέλει την ταλαιπωρία και την καταστροφή του ανθρώπου. Είναι πάντα κοντά μας και συμπάσχει μαζί μας. Αλλά για να τον νιώσουμε, γιατί ο Θεός είναι αίσθηση, χρειαζόμαστε την πίστη. Ο Θεός δεν έχει καμιά σχέση με τη δημιουργία του πόνου και δεν φτάνει να μας απαλλάξει απλά απ’ αυτόν. Ο Θεός επιθυμεί να μας μεταμορφώσει και να μας κάνει όχι απλώς καλά αλλά καλούς.

Από μόνος του ο πόνος δεν έχει μεταφυσική σημασία. Δεν αλλάζει δηλαδή τον πάσχοντα. Δεν πρόκειται μ' αυτόν κανείς να αγιάσει. Είναι όμως ευκαιρία για την πνευματική μας εξέλιξη. Στη ζωή μας πρέπει να είμαστε ρεαλιστές. Στο ερώτημα τώρα, αν θέλω ή όχι να πονέσω, η απάντηση είναι ότι Ναι, θα πονέσω. Αλλά για πιο πράγμα, για ποια αξία, υπέρ ποιου θα πονέσω; Αξίζει να πονέσουμε μόνο ένα σκοπό! Και δεν πρέπει να φοβούμαστε τον πόνο. Αν δεν πονέσουμε δεν θα μάθουμε ν' αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες και τα προβλήματα της ζωής.

Αυτή είναι η πραγματικότητα της ζωής. Έχει προβλήματα. Τίποτα δεν υπάρχει τέλειο. Ο πόνος λοιπόν είναι μια ευκαιρία πνευματικής εξέλιξής μας. Ο πόνος κάπου μας οδηγεί, κάπου μας πάει. Αλλά πού; Πού θέλουμε να πάμε; Από την άλλη, πρέπει να τα ζητούμε όλα έτοιμα και εύκολα στη ζωή; Η απάντηση είναι όχι. Ο Θεός σιωπά, γιατί η σιωπή του Θεού θέλει να μας μεταμορφώσει, να μας εκπαιδεύσει.

Η ομορφιά της ζωής είναι στην καθημερινότητά μας. Αν περιμένουμε το τέλειο δε θα ζήσουμε. Ας ζήσουμε τις στιγμές. Περιμένοντας την τελειότητα θα πεθάνουμε δυστυχισμένοι. Και να γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει σχέση αληθινή χωρίς διακυμάνσεις και εντάσεις. Ακόμα και στη σχέση μας με τον ίδιο το Θεό. Τέλος, να γνωρίζουμε ότι για να λάβουμε κάτι, θα πρέπει να είμαστε διατεθειμένοι και να δώσουμε κιόλας. Ν’ ακούμε, να υπομένουμε και να μοιραζόμαστε τα καλά και τα άσχημα της ζωής! Γιατί ο πόνος είναι ένα μυστήριο! Δεν μπορούμε να τον καταλάβουμε. Ο άνθρωπος δεν έχει την εμπειρία και τη γνώση για την αποκάλυψη της αλήθειας. Μόνο ο Θεός γνωρίζει τα πάντα και μοναδική λύση για μας, είναι η απόλυτη εμπιστοσύνη προς Αυτόν!”

Μετά το τέλος της ομιλίας του ο π. Χαράλαμπος Παπαδόπουλος δέχτηκε ερωτήσεις από πολλούς ακροατές και ακολούθησε μια ενδιαφέρουσα και παραγωγική συζήτηση. Να σημειώσουμε επίσης ότι, πριν την ομιλία του πατρός Χαράλαμπου την εκδήλωση άνοιξε η χορωδία της Ενορίας του Ι. Ν. Τιμίου Σταυρού Κατερίνης, η οποία πλημύρισε την αίθουσα με τα πρωτοχρονιάτικα κάλαντα και

άλλες υπέροχες μελωδίες υπό την διεύθυνση του κ. Παναγιώτη Τουρνά.